

Formaal haaber jeg at have naaet i det væsentlige ved nærværende Forslag.

I Henhold til dette skal der oprettes en stor Boligfond under Bestyrelse af Indenrigsministeriet som særlig Afdeling af Hypotekbanken, og gennem den ydes der Laan med oprykkende sekundær Prioritet i vedkommende Ejendom. De foranstaaende Prioriteter skal tilvejebringes i størst muligt Omfang. Laanet gennem Boligfonden maa ikke overstige $\frac{4}{10}$ af Pantets Anskaffelsessum og maa ikke i Forbindelse med de foranstaaende Prioriteter naa op over 85 pCt. af Anskaffelsessummen, idet der dog er aabnet Mulighed for ganske undtagelsesvis at gaa op til 90 pCt. Laanene skal forrentes og afdrages med 6 pCt., hvoraf de 5 pCt. er Rente af det til enhver Tid skyldige Restbeløb, medens Resten er Afdrag, saaledes at Laanet vil være afdraget i ca. 36 Aar. Endvidere skal Laantageren yde 1 Promille til Reserve- og Administrationsfond. Laanene udbetales i 5 pCt. rentebærende, statsgaranterede Kasseobligationer, som amortiseres ved Udtrækning i højst 73 Halvaar. Umyndiges og andre under offentligt Tilsyn staaende Midler kan anbringes i disse Obligationer, som ogsaa eventuelt kan søges afsat i Ind- og Udland, naar Markedet dér er gunstigt for Salg, og Laanet udbetales da Laansøgeren kontant efter dets Kursværdi. Det samlede Beløb af Udlaan fastsættes af Indenrigsministeren og Finansministeren med Tilslutning af Rigsdagens Fansudvalg.

Som Betingelse for Ydelse af Laan til Byggeforetagere i en Kommune er der stillet, at Kommunen paatager sig Garanti for Halvdelen af det Tab, som Boligfonden eventuelt maatte lide med Hensyn til vedkommende Laan. Herigennem søger man at tilvejebringe, i saa vid Udstrækning som gør sigt er, Sikkerhed for, at der ad denne Vej kun finansieres saadant Byggeri, som er sundt, og som paa det paagældende Sted maa anses for nødvendigt, medens paa den anden Side Kommunernes Risiko i væsentlig Grad lettes i Sammenligning med den hidtilværende, idet man jo hidtil har krævet Kommunens Garanti for det hele Laanebeløb.

Der har indenfor det Udvalg, som i Indenrigsministeriet har forhandlet om denne Sag, været nogen Uenighed om Indholdet af Lovforslagets § 5, som gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til efter Samraad med Rigsdagens Finansudvalg at fastsætte, at Renter og eventuelt Afdrag for en forud fastsat Periode kan eftergives, eller Henstand med deres Erlæggelse til-

staaes Laantageren for Statskassens Regning, naar det skønnes, at Byggepriserne (Huslejeniveauet) eller andre særlige Omstændigheder gør dette fornødent. Det saaledes eftergivne Beløb eller det, hvormed der er givet Henstand, kan ikke overstige i alt 10 pCt. af Ejendommens Anskaffelsessum, og Eftergivelsen er ordentligvis betinget af, at der af vedkommende Kommune ydes et lige saa stort Beløb til Ejendommen. Som sagt, der har været nogen Uenighed om denne Bestemmelse, idet nogle Medlemmer af Udvalget har fundet, at det var for vidtgaende en Støtte, som der herigennem aabnes Mulighed for at yde Byggeriet, medens andre har fundet, at man her ikke gik vidt nok, men har udtalt Ønske om, at der allerede paa Forhaand blev givet et ubetinget Tilsagn om direkte Tilskud til dette Byggeri. Det, som man her giver Tilsagn om, er en Henstand eller Eftergivelse af Ydelser, som Laanet kræver, hvis der virkelig er Fornødenhed til Stede for en saadan Eftergivelse eller Henstand. Altsaa, her er — og det beder jeg om, at man vil forstaa rigtigt, ogsaa her i dette høje Ting — ikke givet noget *Tilskudtilsagn*, men stillet i Udsigt en Støtte til Dækning af den Risiko, der kan blive en Følge af et betydeligt Fald i Byggepriserne med synkende Lejeniveau.

I Bemærkningerne til § 5 er der nærmere redegjort for, hvorledes Virkningerne af denne Paragraf vil kunne blive i et bestemt konstrueret Tilfælde, for saa vidt denne Paragraf i det hele taget bliver effektiv, hvilket jo i det hele vil afhænge af Fremtidens Udvikling paa dette Omraade, og der er ogsaa i Bemærkningerne redegjort for Maksimum af Statens Risiko ved denne Henstand og Eftergivelse. Hvis man tænker sig et Byggeri svarende til det Arbejdertal, der i Øjeblikket staar til Disposition, saaledes at dette vil være fuldt beskæftiget, vil Maksimalrisikoen for den Tid, i hvilken Loven tænkes gældende, kunne beløbe sig til 12 Mill. Kr., idet jeg dog er af den bestemte Opfattelse, at om en virkelig Risiko for et saadant Beløb er der ikke Tale.

Loven foreslaas at skulle gælde til 31. December 1924. Det er jo en ret kort Gyldighedstid, men den er sat saa kort under Hensyn til mulige Ændringer i de paa Byggeomraadet bestaaende Forhold. Laan ydes kun til saadanne Byggeforetagere, der ikke ved Lovens Ikrafttræden er fuldført, samt tillige til saadanne, som ikke har kunnet opnaa Statslaan i Henhold til Lov af 1. April 1921, fordi der